

vi hen til, hvad det er, det engelske Compagnie forlanger af den danske Regjering, saa er det for det Første Tilladelse til at lægge Jernbanen i Jylland der, hvor det troer, at den bedst egner sig til Anlæggelse, og endvidere, at den danske Regjering, hvis Pengemarkedet skulde være vanskeligt, skulde deeltage med 4 pCt. rentebærende Statsobligationer for $\frac{1}{3}$ af Anlægscapitalen, notabene efterhaanden som Banen blev færdig, og herpaa vil jeg bede Dem, mine Herrer, isærdeleshed at holde fast. Til Sikkerhed for Regjeringen ligeoverfor dette Forlangende har det engelske Compagnie for det Første tilbudt at ville stille 100,000 Pbd. Strl. i slesvigiske Jernbaneactier; dernæst har det tilbudt, at det afdragsviis vilde tilbagebetale disse Statsobligationer med $\frac{1}{3}$, og at hele Indtægten af Jernbanen skulde staae til den danske Regjeringens Raadighed, for at den først kunde faae sine Renter betalte — og først, naar det var skeet, skulde der betales Compagniets Rente — og endelig har det tilbudt, at, hvis Banen ikke kunde betale den danske Regjering hele dens Rente, saa skulde Banen tilhøre den danske Regjering i Forhold til det Indskud, denne havde gjort, det vil altsaa stige for Creditparten. Jeg troer, at dette Tilbud er saa billigt, som vi vel kunne faae noget, og, hvis den danske Regjering vil krympe sig for at deeltage med $\frac{1}{3}$ af Anlægscapitalen for Banen ad Høideryggen, hvilket omtrent vil beløbe en 7 å 8 Millioner Rd. for Regjeringens Part, saa vil jeg spørge, hvorledes Forholdet vil stille sig, naar den ved en Bane paa Østfynten vil komme til at deeltage med 3 Gange saameget; thi det Mindste, en Jernbane paa Østfynten vil koste, er 3 Gange saameget som en Høideryggsbane. Jeg vil tillade mig at spørge den høitagtede Finantsminister, hvoraf han troer, at en Jernbane paa Østfynten skal kunne bære en saameget høiere Rente end den paa Høideryggen; jeg vil spørge, hvad det er den ærede Finantsminister troer der vil komme fra Jyllands Østfynt, som skal gjøre, at den kan forrente en saameget større Capital. Søen er Kjøbstædernes naturlige Transportvei, altsaa bliver det Persontransporten, som skal betale hele Renten, men det troer jeg er umuligt; thi, uagtet vi der have mange tydske Proben-

reutere, saa have vi dog ikke saa mange af dem, at de kunne betale Renten af en saa stor Capital. Jeg troer idethede, at vi ikke i Jylland selv skulle søge Renten af Anlægscapitalen, men derimod udenfor Landet, og med Hensyn hertil er det, at jeg med al Respekt for vort høitærede Ministerium dog maa bemærke, at jeg i denne Sag har større Respekt for Sir Petos Mening, fordi denne Mand mere har bekræftiget sig med at undersøge dette Spørgsmaal, end Hs. Maj. Kongens Ministerium ifølge sin Stilling kan have bekræftiget sig dermed. Men, see vi tilmed hen paa den Forskjel, der vil være for Jylland, om Banen bliver lagt langs Østfynten eller paa Høideryggen, saa troer jeg dog — idet jeg formeentlig ikke bør afholde mig fra at udtale min Mening, uagtet jeg ikke er Mand af Faget, — at det navnlig er i og fra Jylland, at det danske Folk kan vente Erstatning for sin Sundtold, som vi vel tidligt eller sildigt blive af med. Jeg kan derfor ikke Andet end gjentage, hvad jeg engang har sagt, at, hvis Ministeriet hænger fast ved den Idee, det nu har, saa troer jeg, at Jylland aldrig saaer sin Jernbane.

Finantsministeren: Jeg skal blot tillade mig at sige et Par Ord i Anledning af den ærede Rigsdagsmands Foredrag. Jeg tiltroer mig ikke selv tilstrækkelig Kundskab om de herhenhørende Forhold, uagtet dog Folk, der just ikke kunne stiges at være af Faget, maae være istand til at have en selvstændig og fastbegrundet Mening om Banens Rentabilitet, isærdeleshed med Hensyn til det Spørgsmaal, om Banen skal anlægges paa Østfynten eller midt i Landet. I denne Henseende holder jeg mig til de Resultater, som fremgaae af de Undersøgelser, som ere blevne gjorte af Bedkommende. Jeg skal iøvrigt bemærke, at jeg ikke har opfattet det gjorte Tilbud saaledes som den ærede Rigsdagsmand; det er mig ikke bekjendt, at der kun fra Statens Side skulde være Tale om $\frac{1}{3}$ af Anlægscapitalen; saavidt mig bekjendt, har der været Tale om, at den danske Regjering skulde deeltage for et vist Beløb pr. engelsk Mill, eller, om man vil, pr. dansk Mill, og at dette Beløb antoges for